

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 10C/261/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513200381
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ružena Vašková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8513200381.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Ruženou Vaškovou v právnej veci žalobcu: Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, zast. Havel, Halásek & Partners s.r.o., advokátska kancelária, Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, proti žalovaným: 1. J. Y., X.. X.X.XXXX, L. Z. Č.. XXXX/XX, XXX XX P., X. C. Y., X.. X.XX.XXXX, L. Z. Č.. XXXX/XX, XXX XX P., obaja žalovaní zastúpení JUDr. Martinou Fabianovou, advokátkou, AK Hencovská 2043, 093 02 Hencovce, zaplatenie sumy 3 948,95 eur s prísl., t a k t o

rozhodol:

Žalovaní v 1. 2. rade s ú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 1 744,75 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1 744,75 eur od 24.10.2012 do zaplatenia a to v mesačných splátkach po 100,- eur, ktoré splátky sú splatné vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca na adrese žalobcu, pod následkami straty výhody splátok až do zaplatenia celej dlžnej sumy, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku.

Čo do zvyšku žalobu z a m i e t a.

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou podanou dňa 29.1.2013 domáhal voči žalovaným zaplatenia sumy 3 948,95 eur spolu s riadnym úrokom vo výške 13,15 % ročne zo sumy 3 241,88 eur od 23.11.2012 do zaplatenia, s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3 734,31 eur od 23.11.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie návrhu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaní uzatvorili dňa 5.10.2006 Zmluvu o splátkovom úvere č. 0561523207 (ďalej len „zmluva 1“), ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky Banky (ďalej len „Všeobecné obchodné podmienky“) s účinnosťou od 1.8.2002 v znení dodatku č. 4 účinného od 1.1.2006. Na základe zmluvy bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 3 319,39 eur. Žalovaní sa zaviazali splácať poskytnutý úver v pravidelných mesačných splátkach vo výške 52,71 eur, pričom dátum splatnosti prvej splátky bol 20.11.2006 a konečná splatnosť bola určená dňom 20.9.2016. Splatnosť splátok bola dohodnutá vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. Žalovaní sa zaviazali splácať úver podľa článku I. zmluvy, kde je uvedená výška úveru, úroková sadzba, poplatok za poskytnutie úveru, poplatok za správu úveru, výška splátok, periodicita splátok, splatnosť prvej splátky, konečná splatnosť úveru. Zmluvné strany si dohodli aj poplatok za poskytnutie úveru vo výške 66,39 eur, pričom tento poplatok bol splatný v deň podpisu zmluvy. Ďalej si dohodli poplatok za správu úveru vo výške 1,66 eur mesačne. Výška úrokovej sadzby ako odplaty za poskytnutý úver bola dohodnutá vo výške 13,40 % ročne a RPMN bola 15,89 % ročne. Žalovaní využili možnosť úver čerpať, ale podmienky jeho splácania riadne nedodržali a dostali sa so splácaním do omeškania. Preto vyhlásil listom zo dňa 26.10.2012 mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 23.10.2012. Ku dňu 22.11.2012 evidoval pohľadávku nasledovne: istina - 3 241,88 eur, riadne úroky

- 453,56 eur, úroky z omeškania - 214,64 eur, poplatky - 38,87 eur. Teda celkovo sumu 3 948,95 eur. Poukázal, že úrok za poskytnutie úveru je cena peňažných prostriedkov, resp. odplata, ktorú zaplatí dlžník, ktorý si požičia peňažné prostriedky od veriteľa. Úroky ako odplata nie sú sankciou, ale sú považované za protihodnotu za to, že veriteľ dáva do dispozície dlžníka určitý objem peňažných prostriedkov na určitú dobu. Úroky sú súčasťou celkového peňažného záväzku dlžníka a v prípade, ak sa dlžník dostane do omeškania s ich plnením, je povinný z nich platiť aj úroky z omeškania. Preto z dlžnej sumy požaduje aj zaplataenie úroku z omeškania vo výške 8 % ročne, čo je nižšia výška ako sú zákonné úroky z omeškania (8,75 %).

Žalovaní so žalobou súhlasili iba čiastočne a to čo do sumy 2 268,65 eur a požiadali o umožnenie splatiť dlžnú sumou formou mesačných splátok.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením so žalobným návrhom a jeho prílohami a to zmluvou o splátkovom úvere č. 0561523207, Všeobecnými obchodnými podmienkami žalobcu, sadzovníkom poplatkov, výpisom z účtu žalovaného, výzvami na úhradu dlhu, poslednou výzvou na zaplataenie, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 21.2.2013 a zo dňa 10.3.2015, výsluchom žalobcu a žalovaných a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobca a žalovaní ako dlžníci uzavreli dňa 5.10.2006 zmluvu o splátkovom úvere č. 0561523207. V zmysle základných podmienok zmluvy bolo predmetom tejto zmluvy o úvere poskytnutie splátkového úveru Bankou Dlžníkovi ako Privátnemu klientovi v sume, mene a za podmienok dohodnutých v tejto zmluve o úvere. Dlžník bol povinný za podmienok dohodnutých v úverovej zmluve poskytnutý úver splatiť, platiť úroky a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v úverovej zmluve. Výška úveru bola dohodnutá v sume 100 000,- Sk, pričom išlo o spotrebný úver bezúčelový, úver s premenlivou úrokovou sadzbou vo výške 13,40 % p. a., v deň uzatvorenia zmluvy. Poplatok za správu úveru bol v sume 60,- Sk mesačne. Žalovaní sa zmluvou zaviazali splatiť úver v 119 mesačných splátkach vo výške 1 588,- Sk vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci so splatnosťou prvej splátky dňa 20.11.2006 a konečnou splatnosťou úveru dňa 20.9.2016. Podľa Čl. II bodu 3. a 4. zmluvy, všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v Úverovej zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami Úverových podmienok, VOP, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí. Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú, podľa § 262 Obchodného zákonníka, spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka.

Podľa Článku 7., bod 7.2.4. Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“), banka poskytne splátkový úver, t. j. peňažné prostriedky do výšky určenej v zmluve o úvere a po splnení podmienok uvedených v zmluve o úvere a to takým spôsobom, že pripíše peňažné prostriedky v prospech účtu uvedeného v základných podmienkach zmluvy o úvere. Vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov a úrokov sa uskutoční formou splátok klienta.

Podľa Článku 7., body 7.3.2., 7.3.3. a 7.3.4. VOP, pohľadávku z úveru, ktorá sa skladá z istiny, ich súčasti a príslušenstva spláca klient pravidelnými splátkami, periodicitou dohodnutou v základných podmienkach zmluvy o úvere. Splátka je uhradená včas, ak je pripísaná na účet banky najneskôr v deň splatnosti splátky a banka má možnosť poukázanou sumou nakladať. Úver vrátane úrokov za celú dohodnutú dobu úveru je okamžite splatný ku dňu, keď sa Banka dozvie o nepravdivosti klientom poskytnutých údajov o osobitnom vzťahu klienta k banke podľa zákona o bankách.

Podľa Článku 7, body 7.4.1. a 7.4.2. VOP, zmluva o úvere určí výšku úrokovej sadzby, t. j. sadzby na základe ktorej sa vypočítavajú úroky, ktoré je klient povinný zaplatiť banke počas trvania úrokového obdobia. Úroková sadzba, ktorá je premenlivá, je určovaná bankou a jej aktuálnu výšku určuje banka zverejnením, pričom banka je oprávnená zmeniť dohodnutú úrokovú sadzbu jednostranne v nadväznosti na úverovú politiku banky. Úver sa úročí denne odo dňa poskytnutia úveru do dňa predchádzajúceho dňu splatenia úveru. Klient je povinný zaplatiť banke úroky z úveru v posledný deň každého úrokového obdobia, t. j. časového obdobia dohodnutého v zmluve o úvere resp. spôsobom v nej dohodnutým, počas ktorého sú bankou účtované úroky, na konci ktorého sú úroky splatné a po ktorom môže nasledovať ďalšie úrokové obdobie.

Podľa Článku 7., bod 7.6.1. VOP, ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo, ak je klient v omeškani so splatením jednej splátky alebo úrokov, ktoré tvoria viac ako 10 dní, banka je oprávnená a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požiadať

splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere, a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti, b) vypovedať zmluvu o úvere, alebo od nej odstúpiť. Účinnosť výpovede banky nastáva okamžite bez výpovednej lehoty, dňom jej doručenia klientovi. Odstúpením od zmluvy o úvere nezaniká záväzok klienta splatiť pohľadávku banky vrátane jej príslušenstva.

Pri doručovaní písomností poštou sa zásielka považuje za doručenú v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní a v cudzine siedmy deň po jej odoslaní (bod 10.3 VOP).

Spoločnosť CASH COLLECTORS SK s.r.o. výzvami na úhradu zo dňa 25.1.2012 a 26.1.2012, žalovaným oznámila, že prevzala pohľadávku žalobcu na vymáhanie a navrhla spôsob zaplatenia dlžnej sumy a to buď uhradením dlžnej sumy 992,92 eur jednorázovo alebo spísaním dohody o splátkach.

Žalobca poslednou výzvou na úhradu dlhu pred podaním žaloby zo dňa 25.6.2012, vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 1 277,72 eur, alebo na uzavretie splátkového kalendára.

Písomným oznámením zo dňa 26.10.2012 žalobca ku dňu 23.10.2012 vyhlásil mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru a vyzval žalovaných na zaplatenie celkovej dlžnej sumy vo výške 3 885,99 eur. Z predloženého výpisu z úverového účtu žalovaných súd zistil, že žalovaní v prospech žalobcu uhradili celkovo finančné prostriedky vo výške 2 398,47 eur, pričom dátum poslednej úhrady bol dňa 29.9.2010.

Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 21.2.2013 uviedol, že žalovaní dňa 5.10.2006 uzavreli zmluvu o splátkovom úvere a žalovaným bol poskytnutý úver vo výške 3 319,39 eur. Podľa zmluvy sa žalovaní zaviazali zaplatiť dohodnutý úrok vo výške 13,40 % ročne od 5.10.2006 do 1.4.2007 a od 2.4.2007 vo výške 13,15 % ročne. Splatenosť úrokov bola dohodnutá mesačne a to vždy posledný deň v mesiaci. Podľa čl. 5.2. úverových podmienok sa splatné úroky a poplatky dňom ich splatnosti stávajú súčasťou istiny. Úroky sa stávali súčasťou istiny len do 30.9.2011, od toho dňa sú počítané zvlášť. Za obdobie od 1.10.2011 do 23.10.2012 ich celková výška je 453,56 eur. Ďalej uviedol, že si uplatňuje nárok na úrok z omeškania, ktorý vyčíslil za obdobie od 29.9.2010 do 23.10.2012, pri jeho výške 8 % ročne z jednotlivých omeškaných splátok v sume 138,66 eur a z úrokov z omeškania vypočítaných z celej dlžnej sumy po dni mimoriadnej splatnosti do 22.11.2012 vo výške 75,98 eur.

Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 10.3.2015 uviedol, že jednotlivé platby zo strany žalovaných boli podľa čl. 5, bod 5.4 Obchodných podmienok započítané vo výške 66,39 eur na spracovateľský poplatok, vo výške 3,95 eur na splatné úroky z omeškania vyčíslené do dňa 28.9.2010 a vo výške 2 328,13 eur na istinu. Celkovo zo strany žalovaných boli uhradené finančné prostriedky vo výške 2 398,47 eur. Istina vo výške 3 241,88 eur bola vypočítaná nasledovne: 3 319,39 (čerpanie) + 1 979,74 eur (kapitalizované úroky) + 270,88 eur (kapitalizované poplatky) - 2 328,13 eur (úhrady započítané na istinu). Poplatky vo výške 38,87 eur - stávali sa súčasťou istiny len do 30.9.2011 a od tohto dátumu boli poplatky počítané zvlášť do dňa predchádzajúceho mimoriadnej splatnosti (2,99 eur x 13).

Žalovaný v 1. rade vo svojej výpovedi dňa 27.1.2015 uviedol, že úver si zobrali, len v tých rokoch lepšie zarábal, pracoval vo firmách, čo lepšie prosperovali, mal lepší plat aj všetko. Potom išiel dole vodou s prácou, takže robil väčšinou za minimálne mzdy, potom ako živnostník, a ako živnostník tiež veľa nezarobil. Zobrali si potom nejaké ďalšie úvery, aby mohli splácať tento úver. A tým sa dostali do úverového kolotoča. Potom zas našli v novinách článok o konsolidačných splátkach nejakého pána L., a tam s ním poštou všetko vymenili, dali mu plnú moc, poslali mu všetky tie papiere, kde mali splátky, že nestíhajú splácať, on vypočítal cca tretinu tých splátok, že on ich bude posielat', že on si to dohodne s tými bankami, so všetkými tými subjektami, mal ich plnú moc, s tým, že im potom vyšlo cca 700,- eur mesačne, oni potom pol roka, alebo 8 mesiacov, posielali tomu pánovi L., a si mysleli, že toto čo im poslal, a tam bolo napísaná, že áno, že je to schválené, on vravel stále, že je to v poriadku, že tretinu z tých dlhov posielal dajme tomu tej Sporiteľni. Až im prišli výpisy asi koncom roka, aj z ostatných tých bánk a zistili, že tam buď máločo bolo poslané alebo vôbec nebolo poslané. Zistili, že z tých 700,- eur, keď si poriadne prečítali tie zmluvy, že on na úvery používal 300,- eur a vlastne 400,- eur išla provízia tej firme, čo to sprostredkovala. Lenže on ani tých 300,- eur neprerозdeloval tak, ako im písal, že bude pravidelne mesačne posielat' tým a tým firmám. Preto vznikla taká diera za to obdobie. Teraz sa mu podarilo konečne s tou živnosťou už skončiť a pracuje v pekárni, tu má istú mzdu, posielajú pravidelne.

Právna zástupkyňa žalovaných na pojednávaní dňa 27.1.2015 uviedla, že na základe písomností, ktoré mali k dispozícii, sa domnieva, že vyčíslená suma, ktorú navrhovateľ vyčísliť v návrhu ako dlžnú sumu pravdepodobne nie je oprávnená. Nie je jej známe, ako žalobca dospel k tej sume istiny, pretože v poslednej výzve na úhradu dlhu pred podaním žaloby zo dňa 29.6.2012, Slovenská sporiteľňa uviedla, že žalovaní dlhujú 1 277,72 eur, pričom o 4 mesiace neskôr, čiže 26.10.2012, kedy bola vyhlásená splatnosť, vlastne už bola tam výška dlžného 3 241,88 eur, už minimálne tento vysoký rozdiel za 4 mesiace je podozrivý. Ďalej, podľa výpisu z účtov, ktoré boli k dispozícii sa domnieva, že upomienky, suma za upomienky, ktoré boli tam vyčíslené v tom výpise z účtov, je neoprávnená. Domnieva sa, že každé jedno plnenie, ktoré dodávateľ žiada od spotrebiteľa, musí byť ekvivalentné. To znamená, musí byť za to vykonaná nejaká služba, nejaká činnosť. Ďalej som sa zatiaľ nedopracovala k výpočtu nejakej istiny a to aj z toho dôvodu, že vlastne táto zmluva neobsahuje členenie splátok tak, ako to stanovuje § 4 ods. 2 písm. a) Zákona o spotrebných úveroch a to, že podľa tohto ustanovenia má byť splátka členená, konkrétne v zmluve, v spotrebiteľskej zmluve o spotrebiteľskom úvere má byť členená na sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov atď. Takže aj z tohto dôvodu sa nemohli dopracovať k presnému určeniu výšky dlžnej sumy, ktorú žalovaní v I. a v 2. rade sú povinní uhradiť. Taktiež v návrhu si zmluvné strany dohodli RPMN vo výške 15,89% ročne. Nevie, akým spôsobom, vieme, že ročnú percentuálnu mieru nákladov si dodávateľ so spotrebiteľom nemôžu dohodnúť. V takom prípade je vlastne takáto suma neplatná a tým pádom úver je bezúročný a bez poplatkov. Čiže domnieva sa, že vlastne táto veta spĺňa práve to, že tento úver je bezúročný a bez poplatkov. Taktiež nevie, z tohto návrhu nevyplýva, čo je obsiahnuté v položke poplatky 38,87 eur. Je to vlastne neurčitá suma. Je potrebné ustáliť výšku istiny a teda konkrétne sumu, ktorú sú žalovaní povinní zaplatiť, tak, aby boli zabezpečené všetky ich práva. To znamená, že toľko, koľko zaplatili, koľko sú povinní platiť na základe všetkých zákonných ustanovení, oni sú ochotní zaplatiť, svojim povinnostiam sa nevyhýbajú.

Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní dňa 27.1.2015 uviedol, že pokiaľ ide o výhradu k tomu, že nie je zrejmé, ako žalobca dospel k žalovanej istine, taktiež k poplatkom vo výške 38,80 eur, uvádza, že pokiaľ to súd bude považovať za potrebné, nie je problém to z našej strany vyšpecifikovať, doručíme to súdu. Čo sa týka toho, že zmluva neobsahuje rozpis splátok, tak, ako to vyžaduje Zákon o spotrebiteľskom úvere, tak k tomu by uviedol, že podľa ich názoru, zákon to vyžaduje len u zmlúv, ktoré upravujú také spotrebiteľské úvery, u ktorých je tento rozpis splátok možný. V prípade žalobcu však rozpis splátok na poplatky, úroky a istinu nie je možný, pretože žalobca istinu kapitalizuje, to znamená, že poplatky a úroky sa stávajú súčasťou istiny, v čase platenia splátky dlžníkom sú už úroky a poplatky súčasťou istiny a splátka sa započítava už priamo na istinu. Čiže nie je možné povedať, že splátka ide v tej časti na úrok, v tej časti na poplatok. Pretože v čase, keď sa platí splátka, sa už započítava priamo na istinu, v ktorej sú tie poplatky a úroky zahrnuté. Vzhľadom na to, že je toho názoru, že ten rozpis splátok pri kapitalizácii nie je možný, ani zmluva nemôže tento rozpis splátok obsahovať. Ak aj zákonodarca vyžaduje uvedenie rozpisu splátok, tak len u zmlúv, ktorých predmetom je poskytnutie úveru, u ktorých je rozpis splátok možný. Zároveň, ak by bol súd toho názoru, že tento rozpis splátok je možný aj v prípade kapitalizovanej istiny, poukazuje na to, že tento rozpis splátok by platil len do momentu, pokiaľ by dlžník svoju povinnosť platiť riadne a včas neporušil. V opačnom prípade by sa rozpis splátok narušil, pretože započítanie splátky v poradí: poplatky, úroky a istina, by sa zmenilo na poradie: poplatky, úrok z omeškania, úrok, až tak istina. Teda momentom porušenia povinnosti splácať riadne a včas by rozpis splátok uvedený v zmluve, pre prípad, že by splácali riadne a včas, ak by túto povinnosť porušili, nebol aktuálny a bol by pre spotrebiteľa metúci a neúčelný. Vzhľadom na to, je toho názoru, že zmluva o splátkovom úvere v prípade žalovaných nemá obsahovať rozpis splátok.

Žalovaná v 2. rade vo svojej výpovedi uviedla, že sa pridrižiava sa vyjadrenia právneho zástupcu a svojho manžela. Požiadala, aby súd prihliadol na to, že úver sa bral v roku 2006, keď vtedy nemali žiadny problém ho splácať, až do toho obdobia, dokedy ich tí podvodníci neoklamali, oni to chcú splatiť, keď im suma bude jasná, ale len na nejaké splátky, nejaké čiastky, lebo majú toho veľa, musia splácať aj ostatné úvery. Manžel má minimálnu mzdu, ona má materský príspevok ešte, ale potom to už bude rodičovský, takže o tých 40,- eur ide dole, všetko spolu a majú ešte 2 deti malé, tak má ešte výživné na tie dve deti.

Na pojednávaní konanom dňa 12.3.2015 právny zástupca žalobcu uviedol, že žalobca trvá na podanej žalobe v celom rozsahu ako aj dôvodoch v nej uvedených, zotrúva na svojich písomných podaniach a ústnych prednesoch. Navrhuje žalobe vyhovieť tak, ako je to uvedené v návrhu na vydanie platobného rozkazu čiže zaviazat' ich na celú žalovanú pohľadávku. Uplatňujeme si náhradu trov konania.

Právna zástupkyňa žalovaných na pojednávaní dňa 12.3.2015 uviedla, že žalovaní navrhujú, aby ich súd zaviazal k zaplateniu dlžnej sumy, ktorú na základe písomností, písomných dôkazov vyčíslili na sumu 2 268,65, alternatívne v prípade, ak súd uzná žalovaným jednému a druhému námietku, ktorú vzniesol na poslednom pojednávaní týkajúcu sa RPMN, čiže ak súd uzná túto námietku, aby súd priznal uhradiť žalovaným pohľadávku iba vo výške 548,95 eur. Pred pojednávaním jej bola žalobcom doručená špecifikácia istiny a poplatkov, ku ktorej má tieto námietky: V článku 2 tejto špecifikácie je bod 1. písmeno A/ započítanie úhrady je uvedené, že v zmysle článku 5 bodu B4. obchodných podmienok sa jednotlivé úhrady žalovaného započítali v nasledovnom poradí: splatné pohľadávky a náklady žalobcu súvisiace s úverom, úroky z omeškania, úroky a istina. Domnieva sa, že táto zmluvná podmienka je neprijateľná, že je v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Občiansky zákonník stanovuje, že pohľadávka má byť započítaná najprv na istinu, úroky a až následne na poplatky. Domnieva sa, že toto ustanovenie Občianskeho zákonníka je pre spotrebiteľa prijateľnejšie a preto táto zmluvná podmienka je neprijateľná. V tomto kontexte všetky zaplatené úhrady mali byť najprv započítané na istinu a až následne na úroky, úroky z omeškania a poplatky. Ďalej v tomto vyjadrení je uvedené, že úhrady boli v celkovej výške 2 398,47, z toho úhrada vo výške 66,39 eur bola započítaná na spracovateľský poplatok. Má za to, že v zmysle nemeckej judikatúry započítanie spracovateľského poplatku na úhradu sumy, ktorá bola vlastne požičaná, je neprijateľná zmluvná podmienka, to znamená, že vlastne úhrady, ktoré boli zaplatené, treba potom následne vo vzťahu aj k tejto podmienke navýšiť o sumu 66,39. Ďalej namietala, že v zmysle špecifikácie, ktorá je súčasťou aj návrhu navrhovateľa a to pod názvom transakcie, došli k takému záveru, že nachádza sa tam poplatok vo výške 1,99 eur, ktorý je v tejto špecifikácii transakcií uvedený ako poplatok s kapitalizáciou. Tento poplatok s kapitalizáciou sa vôbec v zmluve o úvere nenachádza, preto sa domnieva, že nie je možné túto sumu priznať. Okrem toho, že je tam poplatok teda do roku 2009 je to vo výške 60,- Sk, po roku 2009 je to vo výške 1,99 eur, taktiež je tam zaúčtovaný poplatok s kapitalizáciou, myslím, že trikrát v tejto transakcii vo výške 23,24 eur, napr. prvý poplatok vo výške 23,24 eur bol zaúčtovaný ako poplatok s kapitalizáciou 02.03.2010 a následne ešte trikrát bol, štyrikrát bol tento poplatok zaúčtovaný. Taktiež sa domnieva, že tento poplatok, keďže nebol uvedený v zmluve o úvere, je neprijateľný, teda nie je možné ho priznať a nesmie byť súčasťou ani istiny.. Na základe uvedeného sa teda domnieva, že vlastne výška pohľadávky, ktorá súdom by mala byť priznaná žalovanému jednému a druhému je vo výške 2 268,65 eur.

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch, pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa § 6 ods. 3 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa platného a účinného v rozhodnom období, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie konanie, ktoré

- a) je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby,
- b) môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklostí a praxe a pri ktorom sa využíva najmä omyl, lesť, vyhrážka, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplátne zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho časti (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke

dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadala.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, platného a účinného v rozhodnom období, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Súd zistil, že podľa dojednání účastníkov konania v zmluve o splátkovom úvere sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka. Ide však o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka tak ako ju súd citoval vyššie, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaní ako spotrebiteľia, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovaných privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Na uvedený právny vzťah je tiež potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverových zmlúv a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. Súd zistil, že podľa zmlúv sa predmetné právne vzťahy mali riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, ide však o spotrebiteľské zmluvy v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ich uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmlúv bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanými bola uzavretá zmluva o splátkovom úvere, na základe ktorej boli žalovaným poskytnuté finančné prostriedky v zmysle dohodnutých podmienok, ktoré sa žalovaní za súčasne dojednaných podmienok zaviazali vrátiť. Žalovaní si povinnosti vyplývajúce pre nich z predmetnej zmluvy neplnili, na ktorú skutočnosť boli žalobcom upozorňovaní a následne bol vyzvaný na úhradu jeho splatných záväzkov. Celkovo žalobca žalovaným poskytol finančné prostriedky vo výške 3 319,39 eur, ktoré mali žalobcovi uhradiť v 119 mesačných splátkach po 52,71 eur. Termín splatnosti 1. splátky bol dňa 20.11.2006 a poslednej splátky dňa 20.9.2016. Z predloženého úverového účtu je zrejmé, že žalovaní v prospech žalobcu uhradili celkovo finančné prostriedky vo výške 2 328,13 eur a zo strany žalobcu časť týchto finančných

prostriedkov bola započítaná na poplatky a úroky z omeškania a úroky z úveru. Súd je toho názoru, že vzhľadom na spotrebiteľských charakter vzťahu medzi účastníkmi konania, všetky úhrady realizované žalovaným mali byť žalobcom zaúčtované najprv na istinu úveru a až následne na ostatné jeho nároky. Preto po započítaní celej uhradenej sumy vo výške 2 328,13 eur, dlžná suma nesplatené istiny úveru je vo výške 991,26 eur (3 319,39 eur - 2 328,13 eur). V tejto časti súd považoval nárok žalobcu za dôvodný.

Žalobca vo svojom návrhu žiadal priznať okrem istiny aj vyčíslenú sumu úroku z úveru vo výške 453,56 eur, ktorú vyčísliť ku dňu 22.11.2012 a následne žiadal priznať nárok na úrok z úveru vo výške 13,15 % ročne zo sumy 3 241,88 eur odo dňa 23.11.2012 do zaplatenia.

V danom prípade sa súd ďalej zaoberal aj výškou úroku z úveru, ktorý bol dohodnutý vo výške 13,40 % ročne, následne uplatňovaný vo výške 13,15 % ročne. Z internetovej stránky NBS súd preveroval priemerné úrokové miery podobných úverov obchodných bánk a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou do 5 rokov v novembri 2006 činil úrok 8,16 % p.a. Z toho je zrejmé, že ročný úrok dohodnutý medzi účastníkmi v danom prípade prevyšoval priemernú mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

Úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole vo svetle princípu dobrých mravov (§ 39 Občianskeho zákonníka). Doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Cena plnenia tak teda nie je vyňatá zo súdnej kontroly, pokiaľ ide o rozsah jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností.

V danej právnej veci súd vzhľadom na vyššie považoval dohodu o výške úrokov za platnú, keďže mal za to, že táto výška úroku nepresahovala v podstatnej miere úrokovú mieru poskytovanú peňažnými ústavami.

Žalovaní namietali, že v zmluve o splátkovom úvere nebola splátka špecifikovaná tak, ako to vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch, teda na istinu, úroky a iné poplatky a podľa ich názoru, z uvedeného dôvodu je preto táto zmluva považovaná za bezúročnú a bez poplatkov. Súd v tomto smere uvádza, že v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch § 4 ods. 2 písm. a) má zmluva obsahovať údaje o sume úveru, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Súd mal za preukázané, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania obsahuje jednak údaj o sume poskytnutých finančných prostriedkoch, počte a termínoch splátok, výške splátky, avšak táto splátka nie je bližšie špecifikovaná na istinu, úroky a poplatky. V zmysle zákona o spotrebiteľských úver v znení platnom a účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy a to podľa § 4 ods. 4, pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3, je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať. Nakoľko zo strany žalovaných bol úver čerpaný, úverová zmluva aj napriek absencii údajov o špecifikácii zložiek splátok je teda platnou. Pričom v tom čase uvedený zákon nespájal nenaplnenie dikcie jeho ustanovení s následkom bezúročnosti úveru a preto súd námietku žalovaných považoval za nedôvodnú.

Žalobcovi tak vznikol aj nárok na úroky z úveru.

Nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že úver je odplatným právnym úkonom. Odplatu (cenu) predstavujú spravidla úroky. Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky (§ 497 Obchodného zákonníka).

Kauza úverového právneho vzťahu spočíva v poskytnutí peňažných prostriedkov a do vrátenia peňažných prostriedkov má dlžník (prijímateľ úveru) platiť úroky. Účastníci úveru pritom nemusia dohodnúť čas, na ktorý sa úver poskytuje (úverové obdobie); v takom prípade vzniká právo na úroky až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov (porov. Štenglová/Plíva/Tomsa a kol., Obchodní zákonník, komentár 9. vydání C.H.BECK str. 1153).

Úverové obdobie teda čas, na ktorý sa peňažné prostriedky poskytujú, medzi podstatné náležitosti úveru nepatrí. Pokiaľ však si účastníci úveru dohodnú úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do dohodnutej doby (do splatnosti úveru) nevráti, prichádzajú do úvahy za obdobie po splatnosti úveru úroky z omeškania. Ide o odlišný inštitút oproti odplatným úrokom a ten má sankčnú povahu. Jeho typickým znakom v občianskoprávných veciach je jeho administratívny strop (limit).

Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/143/1998, dohodnuté úroky, t.j. zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, resp. jeho splátok. Od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania.

Takýto záver Najvyššieho súdu SR je logický a je potrebné s ním súhlasiť, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi konania.

V danej právnej veci žalobca pristúpil k zosplateniu celého úveru ku dňu 23.10.2012, teda týmto dňom sa stal splatný celý úver, zo strany žalobcu došlo k určaniu lehoty predčasnej konečnej splatnosti úveru a súd preto dospel k záveru, že žalobcovi vznikol nárok na úroky z úveru iba do dňa 23.10.2012, potom už nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Obdobný názor je vyslovený aj v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.10.2014 sp. zn. 5Co/223/2014, Krajského súd v Prešove sp. zn. 3Co/85/2013 zo dňa 25.10.2013, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/83/2013 zo dňa 7.5.2014.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a na to, že úroky z úveru boli súčasťou jednotlivých splátok, žalobcovi tak vznikol nárok na úrok z úveru iba do dňa 23.12.2012, teda úrok z úveru zo 72 splátok. Pri výške istiny 3 319,39 eur a celkovej dojednanej dĺžke splácania - 119 splátok, pri výške splátky 52,71 eur, každá splátka v sebe tak zahŕňala istinu úveru v sume 27,89 eur, po jej odrátaní a odrátaní dojednaného mesačného poplatku vo výške 1,99 eur, tak jednotlivá splátka úveru zahŕňala úrok z úveru v sume 22,83 eur. Za obdobie 72 mesiacov, tak žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úroku z úveru v celkovej sume 1 643,76 eur (72 x 22,83 eur). Súd pristúpil k tomuto všeobecnému výpočtu z dôvodu, že za obdobie do zosplatenia úveru zo strany žalobcu nebol preukázaný spôsob a výška výpočtu jednotlivých úrokov z úveru, ktoré boli súčasťou splátok.

Ako vyplýva z § 100 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.05.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vzhľadom na uvedené je súd povinný aj z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku a súčasne žalovaný vzniesol námietku premlčania.

Ako súd vyššie uviedol, zo strany žalobcu došlo k zosplateniu úveru ku dňu 23.10.2012, pričom týmto dňom sa stali splatnými splátky, ktorých splatnosť mala nastať v zmysle úverovej zmluvy až po tomto dátume. Splatnosť splátok, ktorých lehota splatnosti uplynula pred týmto dňom, nie je dotknutá. Žaloba zo strany žalobcu bola podaná na tunajšom súde dňa 29.1.2013 a teda v zmysle vyššie

uvedeného, premlčané by boli všetky splátky pri ktorých splatnosť nastala pred dňom 29.1.2010. Pri tejto úverovej zmluve by boli premlčané splátky splatné od 20.11.2006 do 20.1.2010. Nepremilčané splátky by boli splátky splatné od 20.2.2010 do 20.10.2012. Nakoľko súčasťou jednotlivých splátok bol úrok z úveru, vychádzajúci z toho, že zo strany žalovaných na úrok z úveru neboli uhradené žiadne finančné prostriedky, keď súd dospel k záveru, že celú zaplatenú sumu je potrebné započítať na istinu úveru, z dôvodu premlčania, nie je možné priznať nárok na úrok z úveru zo splátok splatných v období od 20.11.2006 do 20.1.2010. Na úroku z úveru je teda možné priznať sumu 753,39 eur (33 x 22,83 eur) - úroky z úveru za obdobie od 20.2.2010 do 20.10.2012.

V časti uplatneného nároku na úrok z úveru teda súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná iba čo do sumy 753,39 eur, v tejto časti žalobe vyhovel. Súd pre úplnosť opätovne poukazuje, že žalobcovi vznikol nárok na úrok z úveru iba do dňa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti a preto nebolo možné vyhovieť ani jeho návrhu na priznanie úrokov z úveru po tomto dátume.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd zaviazal žalovaných na zaplatenie sumy 1 744,75 eur (991,26 eur istina + 753,39 eur úrok z úveru) a žalobu čo do zvyšku ako nedôvodnú zamietol.

Ďalej žalobca žiadal vo svojom návrhu priznať aj dlžný úrok z omeškania vyčíslený ku dňu 22.11.2012 vo výške 214,64 eur a 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 3 734,31 eur od 23.11.2012 do zaplatenia z celej dlžnej sumy.

Žalobca si uplatnil nárok na úrok z omeškania vo výške 214,64 eur za obdobie od 29.9.2010 do 22.11.2012 podľa jeho tvrdenia v uplatnenej výške 8 % ročne. Zo strany žalobcu boli síce predložené výpisy z úverového účtu, prehľady transakcií na úverovom účte, avšak zo strany žalobcu nebolo preukázané z akých súd si tento úrok z omeškania vyčíslil a za aké obdobie. Tieto údaje nevyplývajú ani predložených listinných dôkazov. Súd preto dospel k záveru, že zo strany žalobcu v tomto smere nedošlo k uneseniu dôkazného bremena a preto žalobu v tejto časti zamietol.

Konečná splatnosť úveru z dôvodu zosplatenia nastala dňa 23.10.2012, týmto dňom nastala splatnosť celého úveru poskytnutého žalovaným. Žalobcovi teda dňom nasledujúcim po tomto dni preukázateľne vznikol nárok na úrok omeškania z celej dlžnej sumy. Podľa zistenia súdu výška úroku z omeškania ku dňu 24.10.2012 bola 8,75 % ročne (8 % + 0,75 % - úroková sadzba ECB k uvedenému dňu). Žalobcovi teda vznikol nárok na úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy, ale nakoľko si žalobca uplatnil nárok na úrok z omeškania iba vo výške 8 % ročne a súd nemôže žalobcovi priznať nárok nad ním požadovanú výšku, zaviazal žalovaných zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1 744,75 eur od 24.10.2012 do zaplatenia a čo do zvyšku v tejto časti žalobu zamietol.

Vzhľadom na nepriaznivú finančnú situáciu žalovaných, prihliadnúc aj k ich rodinným pomerom, výšku pohľadávky žalobcu, súd povolil žalovaným dlžnú sumu s príslušenstvom splatiť formou mesačných splátok vo výške 100,- eur, tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.